

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**  
**1.Bf.296/2016/11.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év március hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A költségvetési csalás bűntette miatt az I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 12.B.96/2014/33. számú ítéletét az I. r. vádlottal szemben hatályon kívül helyezi és a büntetőeljárást megszünteti.

II. r. és III. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, e két vádlottal szemben fejenként 100-100 (száz-száz) napi tétel - 2.000.- 2.000.- (kettőezer-kettőezer) forint napi tétel összegű - összesen 200.000.- 200.000.- (kettőszázezer-kettőszázezer) forint pénzbüntetést is kiszab.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből a II. r. vádlott 146.213.- forintot (száznegyvenhatezer-kettőszáztizenhárom), a III. r. vádlott 147.623.- forintot (száznegyvenhétezer-hatszázhuszonhárom) köteles az államnak megfizetni.

II. r. vádlott lakóhelye: -.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II. r. és III. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 15.000.- forint (tizenötezer) bűnügyi költséget III. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen az I. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a kézbesítéstől számított 8 napon belül fellebbezhet.

**I n d o k o l á s**

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.96/2014/33. számú, 2016. április 27. napján kihirdetett ítéletével I. rendű vádlottat a Btk. 396. § (6) bekezdésére figyelemmel a Btk. 396. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás bűntette miatt 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság II. rendű vádlottat a Btk. 396. § (6) bekezdésére figyelemmel a Btk. 396. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás bűntette miatt - mint bűnsegédet - 1 év 2 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte,

amelynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. II. rendű vádlottat a bíróság a Btk. 396. § (6) bekezdésére figyelemmel a Btk. 396. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntette miatt - mint bűnsegédet - 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, és elrendelte a Pest Megyei Bíróság 12.B.114/2006/26. számú és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.217/2007/11. számú határozata folytán 2008. június 19. napján jogerős határozatával kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását.

A bíróság megállapította, hogy a vádlottak - II. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén - a büntetés kétharmad részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsáthatók, továbbá rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére anyagi jogszabálysértés miatt a terhükre megállapított bűncselekménynek az elkövetéskor hatályos Btk. 311/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, különösen nagy értékű jövedéki termékekre elkövetett jövedéki orgazdaság büntetteként történő minősítéséért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és pénzmellékbüntetés kiszabásáért, valamint II. rendű vádlottal szemben is végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

Az elsőfokú ítélet ellen a II. rendű vádlott és védője felmentés, a III. rendű vádlott és védője felmentés, ill. enyhítés végett élt perorvoslással. I. rendű vádlott és védője tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.722/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést csak a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn mindhárom vádlott vonatkozásában. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok és a másodfokú bíróság iránymutatásának maradéktalan megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során megvizsgált minden olyan tényt és körülményt, amely az ügy eldöntése szempontjából szükséges és lehetséges volt. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat hiánytalanul, a logika szabályainak megfelelő módon egyenként és egymással összevetve is értékelte, mérlegelte, és megalapozott tényállást állapított meg. Törvényes a cselekmény jogi minősítése is, ahogyan az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabását befolyásoló körülményeket is helyesen tárta fel, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, mivel nem vette figyelembe a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát, és a vádlottak életvezetését, amely arra utal, hogy a korábbi büntetések nem szolgáltak kellő visszatartó erővel. Figyelmen kívül hagyta a bíróság azt is, hogy az I. és II. rendű vádlottak korábban hasonló jellegű bűncselekmény miatt voltak büntetve. A főügyészség álláspontja szerint a kiszabott büntetések - a belső arányosságra is figyelemmel - törvénysértőek, azok további súlyosítását tartotta indokoltnak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet nyilvános ülésen történő megváltoztatását indítványozta mindhárom vádlott vonatkozásában akként, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű és a III. rendű vádlottak fő- és mellékbüntetését súlyosítsa, a II. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés tartamát - a felfüggesztés mellőzése mellett - súlyosítsa, és őt a Btk. 61. § alapján tiltsa el a közügyek gyakorlásától. Mindhárom vádlott vonatkozásában indítványt tett pénzbüntetés kiszabására is a Btk. 50. § (1) és (2) bekezdés alapján.

A Fővárosi Ítéltábla előtt az ügyészség nem képviseltette magát.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az I. rendű vádlott védője kérte az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Hangsúlyozta, hogy védence mindvégig együttműködött a hatósággal, beismerte a cselekmény elkövetését, valamint hivatkozott a jelentős időmúlásra is.

A II. rendű vádlott védője védőbeszédében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás iratellenes, valamint indokolási kötelezettségét sem teljesítette a törvényszék, nem adott számot arról, hogy miként köthetőek a telefonbeszélgetések védencéhez. Mindezekre tekintettel elsősorban védence - bizonyítottság hiánya miatti - felmentésére, másodsorban enyhébb büntetés - közérdekű munka kiszabására tett indítványt.

A III. rendű vádlott védője az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást hiányosnak, iratellenesnek, a telefonbeszélgetések tartalmából levont következtetéseket pedig tévesnek nevezte. Elsősorban védence felmentésére, másodsorban enyhítésre, közérdekű munka kiszabására tett indítványt.

Az I. és II. rendű vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőik által elmondottakhoz, a II. rendű vádlott megismételte, hogy nem érzi magát bűnösnek.

III. rendű vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg az ítéltábla előtt, távolmaradása a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában ellentétes irányú fellebbezések közül a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség súlyosítást célzó fellebbezése részben alapos, a védelmi fellebbezések alaptalanok. I. rendű vádlott tekintetében az ügyészi fellebbezés más okból alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett kétirányú fellebbezések folytán eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét, és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált, és ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a perrendi szabályokat betartotta, a másodfokú bíróság iránymutatását maradéktalanul megtartva, az ügyfelderítési kötelezettségét megfelelően teljesítve járt el. A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését elvégezte, azokat egymással összevetette, értékelése és mérlegelése során logikai hibát nem vétett.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján mérlegeléssel állapította meg ítéleti tényállást, részletesen és meggyőzően indokolta meg, hogy - az I. rendű vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása mellett - a II. rendű és a III. vádlott tagadásával szemben miért a tanúvallomások és a bírói engedély alapján végzett titkos információgyűjtés során megszerzett lehallgatási anyag tartalmát fogadta el. Az ítéletben részletesen indokolásra került, hogy a telefonbeszélgetésekben elhangzottak miként bizonyítják azt, hogy II. és III. rendű vádlottak is tudtak a cigaretta-szállítmány érkezéséről, amelynek értékesítése érdekében lépéseket is tettek. A beszélgetések tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy II. rendű vádlott megkezdte a cigaretta potenciális vásárlóinak felkutatását, valamint az is, hogy III. rendű vádlott is tisztában azzal, hogy milyen célból volt szükség a gépkocsijának, ill. ingatlanának használatára. A II. rendű vádlott vonatkozásában további, a bűnösség irányába mutató bizonyítékot jelent a pénzügyőri akcióban résztvevő tanúk közül az 1. számú és a 2. számú tanú vallomása, akik határozottan állították, hogy a II. r. vádlott feje a cigaretta-szállítmányt rejtő tehergépkocsi ponyvája alatt volt az érkezésükkor, ezt követően pedig - a pénzügyőrök észlelésekor - ki akarta vonni magát az

intézkedés alól. Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A II. és III. rendű vádlottak, illetve védőik felmentésre irányuló fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadta, amely a felülmérlegelés tilalmára tekintettel eredményre nem vezethetett.

Mindenre kiterjedő részletességgel indokolta meg az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt cigaretta-mennyiség büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából figyelembe vehető értékét. E körben a másodfokú bíróság iránymutatásának megfelelően vám- és jövedéki szakértőt rendelt ki, akinek párhuzamos meghallgatására is sor került a korábban kirendelt szakértővel. A szakvélemények és a szakértők meghallgatása alapján a bíróság részletesen számot adott arról, hogy miért az utóbb kirendelt a szakértő véleményét és álláspontját fogadta el, amely alapján az elkövetési érték megállapításra került.

Mindezek alapján az ítéletábra egyetértett a törvényszék mérlegelésével, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában a bűncselekmény elbírálásakor hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazásának van helye, mivel annak rendelkezései kedvezőbbek mindkettejükre nézve.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket alapvetően feltárta, a III. rendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel az ítéletábra álláspontja szerint a II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában az általuk elkövetett bűncselekmény jellegére, tárgyi súlyára, valamint a személyükben rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása - II. r. vádlott esetében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása - nem indokolt, ugyanakkor a büntetési célok eléréséhez szükséges velük szemben pénzbüntetés kiszabása. Erre tekintettel az ítéletábra a Btk. 50. § (1), (2) és (3) bekezdés alapján pénzbüntetésre is ítélte II. r. és III. r. vádlottakat. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdés alapján rendelkezett.

I. rendű vádlott vonatkozásában az ítéletábrának a 6/2009. Büntető jogegységi határozatban foglaltak figyelembe kellett döntést hoznia. A részcselekmények elbírálásának kérdéseivel foglalkozó jogegységi határozat szerint, ha a bíróság a vád tárgyává tett - és a bűncselekmény egységébe tartozó - cselekményt korábban már jogerősen elbírálta, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicata-t eredményez. A Be. 6. § (3) bekezdésének d) pontja alapján nincs helye újabb vádemelésnek olyan részcselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik, de nem képezte a jogerős határozatban megállapított tényállás részét. Ebben az esetben a Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja értelmében perújításnak lehet helye.

Az ítéletábra által felülbírált elsőfokú ítélet tényállása szerint I. rendű vádlottal szemben a nem jogerős elítélés tárgyát a 2010. március 23. napján elkövetett részcselekmény képezte, míg a korábbi jogerős elítélés a 2010. február 16. napján elkövetett bűncselekmény miatt történt (Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 8.B.XVIII.1176/2010/12.).

Az ítéletábra a jogegységi határozatban írtak alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a korábbi jogerős elítélés egy szorosan kapcsolódó részcserekmény miatt történt, ezért egységes eljárást igényel. A felülbírálat idején hatályban lévő 2012. évi C. törvény szerint a bűncselekmény költségvetési csalásként minősül, amelynek az első részcserekményét már jogerősen elbírálták. A jelen eljárás tárgyat képező bűncselekmény elkövetése idején (2010. március 23.) az adóbevétel csökkentő különböző bűncselekmények összefoglalt bűncselekményként történő egységesítése még nem történt meg, ezért azt is vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy akkor miként minősültek volna ezek a cselekmények, és arra jutott, hogy a folytatólágosság törvényi egysége miatt akkor is egy eljárásban történő elbírálat igényeltek volna.

A jogegységi határozat egyértelműen foglal állást abban is, hogy az összefoglalt bűncselekmény esetében olyan részcserekmény miatt, amelyet a bíróság nem bíralt el, utóbb nincs helye vádemelésnek, ehelyett a jogerősen elbírált cselekményt megelőző részcserekmények tekintetében perújításnak lehet helye.

A fentiek alapján a I. rendű vádlottal szemben hozott nem jogerős marasztaló határozat ítélt dolog, ezért a Fővárosi Ítéletábra vele szemben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 373. § (1) bekezdés I. pontjának d) alpontja alapján hatályon kívül helyezte, és a büntetőeljárást megszüntette.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései közül a bűnjelekre vonatkozó döntés törvényes, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést az ítéletábra annyiban változtatta meg, hogy az első bírósági eljárásban a vám és jövedéki szakértő munkájával kapcsolatban felmerült költség megfizetésére a Be. 338. § (1) és (2) bekezdés alapján külön-külön kötelezte a II. és III. rendű vádlottat azon okból, hogy a szakértő kirendelések hatályos 1978. évi IV. törvény szerinti elkövetési értéket a bíróság kirendelő végzése alapján meghatározta, azt az eljáró bíróság elfogadta, így a szakvélemény elkészítésével és a szakértő tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatos költség vonatkozásában nincs indok annak állam általi viselésére.

II. rendű vádlott átszámolás miatt módosult lakcímét az ítéletábra az ítélet rendelkező részében feltüntette.

A kifejtettek tekintettel a Fővárosi Ítéletábra a Fővárosi Törvényszék ítéletét a II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során a III. rendű vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéletábra a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozott.

I. rendű vádlott vonatkozásában a Fővárosi Fellebbviteli Ügyészség perorvoslati joga a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontján, a fellebbezés bejelentésére nyitva álló határidő a Be. 367/A. § (3) bekezdés második mondatán alapul.

II. rendű és III. rendű vádlott vonatkozásában a másodfokú ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § zárja ki.

**Budapest, 2017. év március hó 9. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
a tanács elnöke

**Dr. Varga Bea s.k.**  
előadó bíró

**Dr. Vincze Piroska s.k.**  
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.96/2014/33. számú ítélete II. rendű és III. rendű vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.296/2016/11. számú ítéletében történt változtatás mellett jogerős és végrehajtható.

**Budapest, 2017. év március hó 9. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
a tanács elnöke

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.96/2014/33. számú ítélete I. rendű vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.296/2016/11. számú ítéletében történt változtatás mellett 2017. év április hó 7. napján jogerős.

**Budapest, 2017. év április hó 11. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő